SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 140/02-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 20. novembra 2002 prerokoval sťažnosť J. P., V. nad T., vo veci porušenia práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Košiciach a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. P. **o d m i e t a** pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 26. augusta 2002 doručená sťažnosť J. P., V. nad T. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci porušenia práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Košiciach.

Pretože podanie v predloženej podobe nemalo predpísané náležitosti podľa § 20 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ústavný súd sťažovateľa vyzval listom

z 9. októbra 2002, aby odstránil nedostatky podania a v lehote 20 dní od doručenia výzvy predložil ústavnému súdu splnomocnenie udelené advokátovi alebo komerčnému právnikovi na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom a doplnil sťažnosť tak, aby zodpovedala ustanoveniam § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde. Sťažovateľ bol zároveň poučený o tom, že ak uvedené nedostatky podania nebudú odstránené, ústavný súd môže toto podanie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietnuť. Sťažovateľ túto výzvu prevzal 20. októbra 2002 a do dnešného dňa na ňu nereagoval.

Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak (§ 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

Návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Pretože predmetná sťažnosť v predloženej podobe nespĺňala náležitosti, ktoré pre uplatnenie právomoci ústavného súdu ustanovuje ústava a zákon o ústavnom súde, a sťažovateľ ju nedoplnil v súlade s výzvou ústavného súdu, bolo potrebné túto sťažnosť po jej predbežnom prerokovaní odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. novembra 2002